

[Aksel Larsen.]

om de 68 mill. kr. er tilstrækkeligt til at honorere dette krav, så vi herefter ikke skal have, at voksne arbejdere skal forsøge deres familier for mindre end 275 kr. om ugen. Hvis der er nogen her, der ikke ved det, skal jeg fortælle dem, at der stadig er voksne arbejdsmænd, som slider hårdt i det og kun har en løn på 218 kr. om ugen. Vi bør i alt fald have dette her at vide, og jeg formoder, regeringen har papirerne så meget i orden, at den kan fortælle os, hvordan man har tænkt sig at fordele pengene. Men jeg har bare ikke indtryk af, at regeringen selv egentlig er helt klar over, hvad det hele drejer sig om.

Jeg står her med et mærkværdigt flyveblad, der hedder AIC-nyt, fra februar 1963. Det er udgivet af det danske socialdemokrati, naturligvis, og sendt ud i hastværk. Det har en overskrift, som lyder: Arbejdsgiverne siger nej. Og så står der videre: sig nej til arbejdsgiverne — og dette nej skal bestå i, at man skal sige ja til regeringens lovforslag, for det er et nej til arbejdsgiverne. I teksten står der — jeg skal ikke genere regeringen med at læse det hele op — noget om regeringens lovforslag om samordning, som man udgiver for at være arbejdernes svar til arbejdsgiverne. Man kommer minsandten og påstår, at det er Danmarks arbejdere, der har formuleret regeringens lovforslag.

I dette regeringens forslag til samordning står der også, at der sættes stop for spekulation. Hvilken spekulation sættes der stop for her? Det vil jeg gerne have at vide. Er det jordspekulationen? Er det bolig-spekulationen?

Så står der videre, at der gennemføres en lønforbedring på 68 mill. kr. i år og 139 mill. kr. næste år. Hvordan kan det opfattes? Det kan opfattes sådan, at nu får de lavtlønnede 68 mill. kr. til deling i år, og næste år kommer man og lægger 139 mill. kr. oven på det hele, ikke sandt? Det vil altså sige 2 gange 68 mill. kr. Det er 136 mill. kr., plus 139 mill. kr., i alt 275 mill. kr. Det er bare ikke sandt. Tager man regeringens lovforslag, som vi har her, står der i § 3, at der inden for en beløbsramme på henholdsvis 60 mill. kr. og 8 mill. kr. ydes et tillæg til de lavtlønnede medlemmer af fagforbund under

Landsorganisationen i Danmark. Så står der senere:

„Disse tillæg ydes for 1. år af den periode, hvormed overenskomsterne er forlængte i medfør af § 1.“

De ydes kun for det første år, kun fra 1. marts 1963 til 1. marts 1964, så er de bortfaldet. Derefter, det fremgår af stk. 3 i § 3, ydes der til fordeling blandt samtlige medlemmer af danske fagforeninger, der er beskæftiget hos medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening, et løntillæg, inden for en beløbsramme på henholdsvis 120 mill. kr. og 19 mill. kr. Her har man altså indtryk af, at de 139 mill. kr. skal lægges oven på de 68 mill. kr., men det skal de slet ikke, for i det øjeblik, vi når frem til at skulle fordele de 139 mill. kr., er de 68 mill. kr. bortfaldet.

Så håber vi jo, at de lavtlønnede stadig kan beholde i hvert fald de 68 mill. kr., men så bliver der ikke ret meget at fordele til alle arbejdere. (*Afbrydelse*) . . . Jeg har ikke misforstået det. I bemærkningerne står der om § 3:

„For tillæggene er inden for hvert af overenskomstområderne fastsat totale beløbsrammer, gældende for 1. år af den periode, hvormed overenskomsterne er forlænget, d. v. s. ét år fra pågældende overenskomsts udløbsdato.“

Overenskomsternes udløbsdato er 1. marts 1963, og 1 år dertil, det er 1. marts 1964. Jeg synes, at den slags i alt fald bør frem, så at folk ved, at der ikke er tale om, at først får de lavtlønnede 68 mill. kr. i år til fordeling, og så bliver der derudover lagt 139 mill. kr. på til næste år. Det bliver der ikke.

Ja, ja, vi må have set nærmere på alt det her, og nu da regeringen er blevet opmærksom på det, kan det jo godt være, den vil være villig til at ændre i lovforslaget. Jeg håber det, men på den anden side: der skal ændres ganske usandsynligt meget i lovforslaget, for at vi kan blive velvilligt indstillet over for det, idet vi principielt er modstandere af, at man laver en sådan lovgivning. Vi mener ikke, det havde været nødvendigt, hvis man ikke havde opmuntret Arbejdsgiverforeningen til at sige nej. 139 mill. kr. og 68 mill. kr., det er beskedne beløb til Danmarks arbejdere. Det er jo